

Anam

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 17 Ocak 2013

Unutamadım seni, yılları eskitsemdede.
Acıyı bal eyleyip, hayata dirensem de.
Dualarım seninle, rahat uyu sen anam.
Ruhum senin yanında, yüzünü görmesem de.

Koca bir ömür verdin, siper ettin kendini.
İçinde biriktirip, söylemedin derdini.
Alıp götürdü seni, tek kriz melek anam.
Gülümseyip mi verdin? Gül kokan nefesini.

Attığım her adımla, saçlarım aklaşıyor.
Zaman geçip gidiyor, vuslatın yaklaşıyor.
Kavuşma heyecanı içimi sardı anam.
Şu dünyanın halleri, benden uzaklaşıyor.

İnancı işlemişsin, ruhuma, benliğime.
Bir tevekkül ilişti, inanan yüreğime.
Takdir yüce Allah'ın, ihlas hakkındır anam.
Mağfiretler eylesin, şu masum dileğime.

Özlemin büyüdükçe, derinleşiyor yaran.
El açıp yalvarıyor, yüce Mevla'ya karan.
Mekânın cennet olsun, canım anam, gül anam.
Ol cennet meyveleri, sunulsun sana anam.

Mehmet Fikret ÜNALAN